

PO TAURAGNŲ DANGUM

2008 KOVAS NR. 5 TAURAGNŲ KRAŠTO BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS

Tauragnų kraštas

Tauragno bangos | krantą plakas
Ir vėjas lenkia nendrių stiebus.
Tauragno bangos visiems čia
šneka,
Kad šitas kraštas toks
nuostabus.

Priedainis:

*Tauragnų kraštas visus vilioja
Tauragnų kraštas nuostabus.
Tauragnų kraštas – gimtinė
mano,
Per amžius buvo čia ir bus.*

Čionai gyveno mūsų senoliai.
Dainavo jie linksmas dainas.
Tad uždainuokim sesės ir broliai,
Te vėjas jas tolyn nuneš.

Čionai užklyski, mielas praeivi,
Pasigrožėki mūsų gamta.
Tauragnų kraštas visus sutinka,
Svetingas būna jis visada.

Šią skambią dainą (žodžiai **Valdos Žebelienės**, muzika **Vilmos Valienės**) atliko tauragniškiei dainininkai kovo 29 dieną Utenoje vykusiame Atvelykio šventėje.

Nepamenu, kur skaičiau istoriją apie mažas varlytes, kurios suorganizavo bėgimo varžybas ir turėjo pasiekti aukšto bokšto viršūnę. Žiūrovų susirinko marga minia. Juk tai buvo ne kasdien pasitaikantis reginys. Priekyje stovėjo tie, kurie plovimais ir šūksniais stengėsi palaikyti varlyčių ryžtą. Tačiau, kai prasidėjo varžybos, visus palaikančius balsus nustelbė paniekinantys, pašaipūs šūksniai:

– Nevykėlės! Pažiūrėkit, kaip jos atrodo! Argi jos pasieks kalno viršūnę?! Kvailės!

Tokie ir panašūs šūksniai lydėjo varlytes. Ir varlytės sutriko. Gal iš tiesų jos nevykėlės? Viena po kitos pavargusios jos ėmė pasitraukti iš varžybų. Liko tik viena. Ir jai pasisekė pasiekti bokšto viršūnę. Visiems buvo smalsu sužinoti, kaip jai pavyko. Pasirodo, varlytė buvo kurčia!

Girdėkime tik gerų žmonių gerus žodžius, girdėkime paukščio čiulbėjimą, vėjo šiurenimą, pavasarinį žemės alsavimą, kai skleidžiasi žibutės žiedas ar iš lazdyno žirginių pabyra auksinis dulkių debesėlis... Bet būkime kurti žmonių bandymams perduoti mums savo neigiamas mintis, savo pesimizmą. Venkime pikto, agresyvių rėksnių, jie žeidžia žmogaus dvasią. Tokių tiesiog negirdėkime.

Tada mums ir pavyks įgyvendinti savo svajones.

Su pavasariu, mieli tauragniškiei!

Danguolė Grabauskienė

JONAS BELOPETRAVIČIUS

Po Tauragnų dangum

Po Tauragnų dangum

*Puošias eglės sidabro karūnom,
Širdį glosto būriai žaliaskarių beržų.
Oras kvepia medum.
Ir mes patys. Ilgiau kai pabūnam,
Pakartojam girdėtus žodžius –
kaip gražu!*

Po Tauragnų dangum

*Čiulba paukščiai beržynuos kas rytą,
O gegutė skaičiuoja prasmingus
metus.
Ir marčiom, ir sūnum.
Kelias perlais visur nubarstytas.
Kito tokio mūs žemėje niekur nebus.*

Po Tauragnų dangum

*Aš laimingas saulėtekių laukiu,
Jais žaviuosiu, alsuoju – todėl gyvenu
Nuodėmingu žmogum:
Negaliu atsiplėšti nuo palaukių,
Nors saulėlydin it piligrimas einu.*

Kelias rangos daubom,

*Apdainuotais Tilvyčio kalneliais.
Jį palydi žydri it dangus ežerai.
Kaimas dairois trobom
Ir senovės aukštaičių darželiais.
Kaip gerai, kad einu vis tolyn.
Kaip gerai.*

Suklūstu, nes girdžiu

*Pulgio šneką, nuostabią, žodingą.
Širdį kelia upokšniu tekąs sakiny.
Sutartinės gaidžių
Mano sielon kaip ietys susminga –
Kitą prasmę įgyja būties turinys.*

Kas toliau? O toliau

*Aš alpstu nuo strazdų giesmininkų.
Atsigavęs jaučiuosi stipresnis esąs.
Ir kulniuoti lengviau.
Skirtas kelias likimo patinka:
Veda jis per kančias ir į tikslą nures.*

Po Tauragnų dangum

*Mano laimė, stebuklų pasaulis.
Suviliojęs mane vis žavės ir žavės...
Gera būti žmogum
Ir gyvent be kaltės, be apgaulės
Ir gėrėtis šviesa tolimosios žvaigždės.*

**„Lekia metai kaip paukščiai pro šalį,
Raizgos raukšlės ir bėla plaukai,
Tik širdis patikėti negali,
Kad tiek metų galėjo praeit...“**

*Sveikiname jubilatus, telydi Jūs gera sveikata,
dvasinė darba, prasmingi darbai ir šviesios mintys.*

SAUSIO MĖNESI

50-metį šventė Grigorijus Osipovas, Birutė Vaišnorienė iš Pilkenių kaimo ir Gintaras Pivoras iš Rūgštelikių kaimo;

60-metį – Jonas Ivanauskas (Kamšos k.), Liubovė Skliaustienė iš Tauragnų ir Petras Laurinavičius iš Šeimaties;

75-eri suėjo Onai Leleivienei iš Avižieniškio, Vandai Laurinavičienei iš Bajorų kaimo, Elžbietai Stundžaitėi iš Daunorių ir Birutei Slapšienei iš Tauragnų;

80 metų – Veronikai Jauniškienei iš Tauragnų;

85-eri – Antanui Talaikiui (Klykių k.).

VASARIO MĖNESI

50-metį šventė Elena Lamauskienė (Vidžiūnų k.);

70-metį – Kazys Toleikis iš Tauragnų;

75-eri suėjo Veronikai Jackūnienei iš Klykių, Juozapui Rimantui Čečergiui, Irenai Kavarskienei, Albinai Kazickienei (visi iš Tauragnų);

85-ri – Julijai Šinkūnienei iš Gaidelių kaimo.

KOVO MĖNESI

50-metį šventė tauragniškis Kęstutis Bilaišis ir Zita Vaišnorienė iš Grašių kaimo;

70 metų suėjo Veronikai Balčiūnaitei iš Taurapilio, Bronislavai Dicevičienei ir Romualdui Palskiui iš Tauragnų, Genovaitei Jackūnienei iš Kalvių kaimo, Zofijai Papirtienei iš Pilkenių bei Vilei Elenai Žaunėrienei iš Bajorų;

75-metį šventė tauragniškės Veronika Eidukaitė ir Ona Vanda Rukšienė bei Bronislovas Gasys iš Klykių kaimo;

80- metį šventė Petras Kazickas, Angelė Martinkėnienė, Vytautas Taleikis (Tauragnai) ir Jonas Lisauskas (Maleckazemio k.);

85-metį – Jadvyga Grašienė iš Taurapilio kaimo, Angelė Lazauskienė iš Vyžių ir Angelė Meiduvienė iš Stučių kaimo.

Bendruomenėje

Šventinę Vasario 16 dieną pristatytas „Nykstančio kaimo ženklai“. Aktyviausiems projekto dalyviams įteiktos to paties pavadinimo knygelės, veikė fotografijų paroda. Apie tai, kaip sekėsi

Projekto koordinatore **Bronė Juknevičienė** prie nuotraukų parodos;

Koncertuoja svečiai iš **Kirdeikių**.

sekėsi fotografuoti, mintimis pasidalino Edita Abarienė, Zina Asmenavičienė, Veronika Juodvalkienė, Julija Skliaustytė. Visi vaišinosi namine duona su sviestu. Duoną iškepė Elena Vaišnorienė iš Stūglių kaimo, o naminių sviestą sumušė Stasė Kerienė.

Koncertavo Kirdeikių meno mėgėjų kolektyvai.

Nykstančios relikvijos

Jonas Belopetravičius

Knygelės „Nykstančio kaimo ženklai 2007“ pristatymas – jau praeitis. Kalbėjusių mintys – irgi. Tačiau pati knygelė – neįkainojamas suvenyras šio krašto žmonėms, ypač tiems, kurie prisidėjo prie nykstančio kaimo gyvavimo pratęsimo. Sakau, prisidėjo, o tų prisidėjusių daug, visų neišvardinsiu, bet pasiūžiaugsiu tauragiškių bendruomenės projekto koordinatore Bronės Juknevičienės pasiau-

kojamu darbu ir didele kantrybe, kurių dėka vartau knygelę.. Ne tik vartau, tačiau išgyvenu, žiūrėdamas nuotraukas, sudėtas knygelėje, ir nesudėtas, kurias mačiau vietos kultūros centro salėje. Malonu, kad kalbėjusieji žadėjo projekto koordinatorei remti tolesniame darbe, rinkti medžiagą apie

atskirus kaimus ir juose gyvenančius žmones. Laiko mes nesustabdysime, bet daug ką padarysime, kad ateityje būtų žinoma, koks buvo kaimas

ir kaip jis nyko dvidešimt pirmo amžiaus pradžioje.

Žodis apie kaimo žmones,

apie jų buitį nuo lopšio iki mirties, tą buitį atspindinčios nuotraukos tegul bus nuoširdus pasakojimas apie vieno ar kito kaimo žmogų, paprastą jo gyvenimą: vargus, nelaimes, viltį ir džiaugsmus. Gal ne vieno ausyse suskambės gyvas aukštaitiškas žodis, gal ne vienas užuos kaimišką duoną kvapą, sklindantį iš tų kiemų, kuriuose moterys, atsiraičiusios rankoves, minkė duoną ir pirmąjį kepalą, paženklusios kryžiumi, šaudavo į karštai iškūrentą krosnį. Gal ne vienas pajus sviesto, užtepto ant ką tik iškeptos duonos, skonį. Gal ne vienas, žavėdamasis mūsų močiucių audimais, išgirs staklių taušėjimą...

Skubėkime. Kodėl? Paimkime į rankas, pavartykime knygelę „Nykstančio kaimo ženklai“ ir suprasime, kodėl turime skubėti.

Kviečiame į moterų klubą

*Saulės spindulėlis ištiesia ranką,
Paglosto žemę, įlenda pro langą,
Pavasario šilumą dalija į delnus
Ir džiaugias pamatęs nušvitusių
veidus.*

*Jo didi galybė saulėje slypi,
Kurios šiluma pasiekia net širdį,
Pajudina šaltį, ištirpdo ledus,
Sušildytas būna kiekvienas žmogus.*

Šiais žodžiais norėčiau visus pasveikinti su pavasariu, palinkėti malonių akimirų sau ir šeimai, surasti daug gerų minčių, idėjų ir jas sėkmingai įgyvendinti.

Nors konsultavimo-ugdymo centro veikla baigėsi, tačiau bendruomenės veikla tęsiasi. Tą veiklą susikūrėme mes, pačios moterys, norėdamos būti drauge, įgyvendindamos jau anksčiau savo išsakytas idėjas. Kiekvieną trečiadienį, nuo 14 iki 17 val., renkamės į seniūnijoje esančias patalpas, kur buvo kompiuterių klasė. Susirenkame norėdamos ko nors išmokti, sužinoti. Nuo Naujųjų Metų prasidėjusi moterų klubo veikla (taip dabar mes vadinamės) davė gražių rezultatų. Puikiai sekėsi siūti papuošalus, velti karolius, lipdyti žvakides, iš siūlų klijuoti vazas, megzti rožes, marginti kiaušinius Velykoms, siūti dailias pagalvėles. Viso to mokėmės iš mūsų pačių bendruomenės moterų,

Nuotraukoje: jau po užsiėmimų su savo darbo rezultatais – pagalvėlėmis. Jas pasisiūti išmokė Danutė Bartkevičienė (sėdi priekyje).

kurios nuoširdžiai prisijungė prie veiklos. Tai Danutė Bartkevičienė, Aldona Budreikienė, Rita Butavičienė, Valda Žebelienė. Lankantis bendruomenės moterų klube, malonu pabendrauti, pasidalinti patirtimi, vyrauja gera nuotaika, gauni energijos ateities planams ir darbams nuveikti. Savo pačių pasidarytais darbais galime pradžiuginti ir save, ir savo šeimą. O per Užgavėnes su savo pasidarytomis kaukėmis aplankėme ir nustebinome ne vieną šeimą Klykiuose ir Tauragnuose.

Norėčiau, kad į moterų klubą ateitų vis daugiau bendruomenės moterų, galinčių atitrūkti nuo kasdienybės, siekiančių gyvenimo įvairovės ir malonumo. Taip pat kviečiu tas moteris, kurios moka ir gali pasidalinti patirtimi, sugeba daryti ką nors išskirtinio ir nepaprasto. Tik tada pasijusime laimingos, jei būsime viena kitai reikalingos.

Aldona Kirkienė,
klubo pirmininkė

Kas nuveikta seniūnijoje praėjusiais metais

Sveiki gyvi! Štai ir vėl tuoj pasibels nauja vasara, nauji darbai, rūpesčiai. Trumpai noriu pristatyti, kas buvo nuveikta seniūnijoje pernai metais.

Suremontuoti keliai: Bajorai – Musteikiai (2,6 km), Šeimatis kaimo kelias, padengiant juos ištisine žvyro danga. Suremontuoti keliai: Daunoriai – Šuminai (10 km), Minčia – Vaišnoriškė (6,7 km), Politiškės – Inkartai – Klykiai (2,7 km) užpilant duobes žvyru. Įrengta nauja pralaida kelyje Minčia –

Vaišnoriškė, vietoje senos sulūžusios. Užtaisytos visos duobės asfaltuotose gatvėse Tauragnų ir Klykių gyvenvietėse. Vasaros metu 2–3 kartus pagal būtinybę greideriuojami seniūnijos keliai, kuriuose intensyviausias eismas.

Išskirtas neprivatizuotinas sklypas Daunorų kaime numatytai kapinių plėtrai. Tauragnų ir kitose kapinėse iškirsta dvylika avarinės būklės medžių. Prižiūrimi vandetiekių tinklai Tauragnų kapinėse ir atliekams jų einamasis remontas. Pagal galimybes sutvarkytos

visos senosios kapinės (23), prižiūrimos naudojamos kapinės.

Didelę dalį darbų padaro pastoriai dirbantys žmonės, taip pat tie, kurie dirba viešuosius darbus. Prižiūrimas pušaitėmis ir eglaitėmis apsodintas buvęs Tauragnų sąvartynas (1 ha plotas). Pasodinami ir prižiūrimi gėlynai miestelio centre, skveruose ir aikštėse nuolat šienaujama veja. Neprivatizuojamuose, poilsio zonai skirtuose sklypuose prie Bukos upės, ties

Pabaiga 5 psl.

Pradžia 4 psl.

Vyžių kaimu, prie Klykių, Labės ir Tauragno ežerų pastoviai prižiūrimos poilsio vietos. Čia nuolat šienaujama žolė, kasdien surenkamos šiukšlės, pagal būtinybę remontuojami čia pastatyti įrenginiai, rūpinamasi malkomis.

Iškirstos kelių Vilkablauzdė – Vidžiūnai, Maleckažemis – Papirčiai, Maleckažemis – Ryliškių pakelės, kartu paruošiant malkas kultūros namų ir seniūnijos pastato šildymui. Kirsti krūmai ir nušienautos seniūnijos kelių pakelės.

Perdažyti laiptai į Taurapilio piliakalnį.

Darbo veiklos problemos.

Didžiąją dalį statybos, remonto ir priežiūros darbų atlieka viešuosius darbus dirbantys bedarbiai. Darbščių ir sąžiningų jų tarpe stinga. Taip pat labai stinga lėšų darbams atlikti, medžiagoms įsigyti. Didelį rūpestį kelia seniūnijai priskirtų kelių priežiūros galimybės, nes skirtų lėšų nepakanka, kad nugreideriuotume visus seniūnijos kelius vieną kartą.

Gyventojų keltos problemos.

Vasaros, rudens ir pavasario metu žmonės dažnai skundžiasi duobėmis, intensyviai naudojamais žvyreliais Tauragnai – Daunoriai, Tauragnai – Sirvydžiai. Kadangi juos prižiūri VĮ „Utenos regiono keliai“, gyventojų prašymai perduodami minėtai įstaigai ir tai paspartina šių kelių sutvarkymą.

Kitą (didžiąją) gyventojų nuskundimų dalį sudaro labai įvairūs tarpusavio nesutarimai bei žemės gražinimo, matavimo nesklandumai.

2007 m. ataskaita (statistika)

Seniūnijoje tvarkoma 14 namų ūkio knygų: įrašomi naujai atvykę asmenys, atžymima apie išvykimą, mirtį ir kt. Iš viso seniūnijoje yra išduota **309** įvairios pažymos, iš jų: **93** pažymos apie šeimos sudėtį, **17** - apie gyvenamąją vietą. Surašyta **14** buities tyrimo aktų, **15** charakteristikų. Išduota **10** pažymų apie žemės ūkio veiklą. Išduota **41** pažyma Registrų centrui apie turimus statinius. Priimta iš gyventojų **92** įvairūs prašymai. Visi jie registruojami. Užpildytos **295** gyvenamosios vietos deklaracijos. Išduotos **154** pažymos apie asmens deklaruotą gyvenamąją vietą.

Priimta iš gyventojų **124** prašymai gyvenamosios vietos deklaravimo klausimais. Išduotos **57** pažymos apie darbo užmokestį. Priimtos **458** paraiškos tiesioginėms išmokoms už žemės ūkio naudmenų ir pasėlių plotus gauti. Atnaujinta **491** žemės ūkio veiklos valda.

2008-01-01 seniūnijoje gyveno **1580** žmonių. Iš jų **740** vyrų ir **840** moterų. **2007** m. mirė **41** seniūnijos gyventojas, o gimė tik **8** kūdikiai. Pensinio amžiaus yra **589** asmenys, iš jų - **184** vyrai ir **405** moterys. Darbingo amžiaus vyrų daugiau - **437**, o moterų - **320**. Ikimokyklinio amžiaus vaikų yra **53**, iš jų **26** berniukai ir **27** mergaitės. Mokyklinio amžiaus - **181**, iš jų - **93** berniukai ir **88** mergaitės. Vieniųjų pensinio amžiaus gyventojų yra **45**. Per **2007** metus jie kartu su **24** invalidais buvo aplankyti **96** kartus. Pastoviai visus metus buvo lankomos **13** rizikos grupės asocialių šeimų. Surašyti **133** aktai.

Seniūnas **Alvydas Danauskas**

Socialinis darbas mūsų seniūnijoje

Liubovė Skliaustienė, socialinė darbuotoja

Mūsų seniūnijoje yra **1580** gyventojų (miestelyje - **570**, kaime - **1010**). Seniūnijos įskaitoje yra **67** vieniši pagyvenę žmonės (miestelyje - **24**, kaimuose - **43**). **82** žmonės gauna invalidumo pašalpas.

Socialinį darbą dirbu aštuoneri metai. Mūsų seniūnijos teritorija labai didelė. Iš pradžių važinėdavau nuosava mašina, tai prastais keliais per du metus ir „suvažinėčiau“. Dabar paveža seniūnas, pagelbsti anūkas, bet vis tiek nepasieksi žmonių kada sugalvojęs. Kartais net ne visas problemas ir galiu žinoti, todėl labai svarbu, kad patys žmonės skambintų, kreiptųsi. Jei matote, kad kaimynystėje gyvenantys turi sunkumų, praneškite, spręsimė bendrai.

Pabaiga 6 psl.

Socialinis darbas mūsų seniūnijoje

Pradžią 5 psl.

Gal ne visi ir žino, ką veikia socialinis darbuotojas. Buklete „Socialinės paslaugos“ skaitome: „**Socialinis darbuotojas – tai tarpininkas tarp žmogaus ir įstaigų bei organizacijų, padedantis spręsti asmens (šeimos) socialines problemas bei atkurti santykius su visuomene, kai pats asmuo (šeima) to padaryti nepajėgia. Bet socialinis darbuotojas nėra tas darbuotojas, kuris tvarko kambarius, ravi daržus, vykdo asmens nurodymus**“.

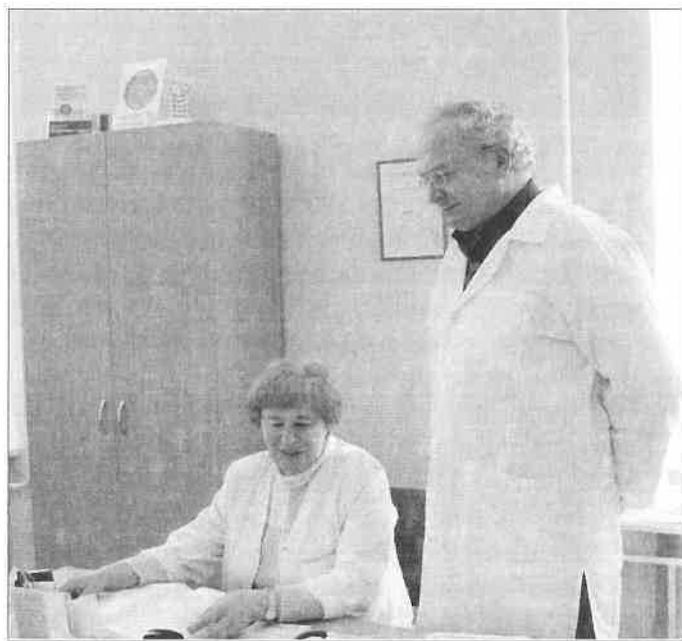
Mano pagrindinis darbas ir yra konsultuoti gyventojus socialiniais klausimais. Padėdu šeimoms sutvarkyti dokumentus nemokamam maitinimui mokykloje ar pašalpoms gauti. Tikrinu gyvenimo sąlygas ir rengiu buitįs tyrimo aktus, padėdu sutvarkyti dokumentus asmenims, kuriuos reikia apgyvendinti globos namuose ar slaugos ligoninėje. Pensionate iš mūsų seniūnijos dabar gyvena penki žmonės. Kitas darbo baras – vieniši, senyvo amžiaus asmenys. Dažnai tenka lankytis jų namuose,

pažiūrėti, kokios pagalbos jiems reikia. Bendrauju su šeimomis, kuriose yra globojamų vaikų, taip pat bendrauju su daugiavaikėmis šeimomis, aplankau rizikos grupės šeimas. Tokių mūsų seniūnijoje yra trylika. Kokios pagrindinės problemos tokiose šeimose? Dažniausiai vienas iš tėvų girtuokliauja, yra ir tokių šeimų, kuriose geria abu. Tokiose šeimose vaikai neprižiūrimi, drabužiai purvini ir pan. Kartais tvarkingiau ir švariau atrodo nuvažiavus pas senus žmones, negu pas jaunas darbingas šeimas. Juk reikia visai nedaug, kad būtų bent minimali tvarka. Tiesiog tingi tvarkytis, o ir vaikai, nors nebe maži, tačiau irgi nesitvarko, nėra įgūdžių. Pasitaiko, kad problematiškose šeimose augantys vaikai nenakvoja namuose, tada tenka važiuoti ieškoti. Bendrauju su socialiniais pedagogais tų mokyklų, kur mokosi mūsų seniūnijos vaikai. Iškilus problemoms į pagalbą kviečiuosi apylinkės inspektorių. Vaikų teisių apsaugos tarnybos darbuotojus.

Aš suprantu, kad ne visi nori matyti socialinę darbuotoją savo namuose, nesitiki konkrečios pagalbos, kartais reikalauja to, kas nepriklauso. Tačiau yra ir tokių, kurie sako, kad aplankau per retai, norėtų, kad socialinė darbuotoja apsilankytų dažniau. Kartais žmogui tiesiog reikia su kažkuo pasikalbėti, šnekiesi ir jauti, kaip žmogus atsiveria. Yra ir tokių, kurie meluoja kiekviename žingsnyje, tada bendrauti sunku.

Aš džiaugiuosi, kad mūsų seniūnija dar nėra labai problematiška. Šiuo metu nėra vaikų, kurie būtų apgyvendinti vaikų laikinos globos namuose, nėra šeimų, kur tėvams būtų apribotos ar atimtos teisės, nėra motinų, grįžusių iš įkalinimo vietos. Norėčiau visiems palinkėti susiklausymo, kad kiekvienas iš mūsų būtų neabejingas matydamas kaimynų bėdas, o paskambintų į seniūniją ar ateitų pasikalbėti. Vienas kitą paremdami, pasiektume, kad mūsų seniūnijoje gyventi visiems būtų geriau.

Rūpinkimės sveikata patys

Nuotraukoje: visada pasiruošę padėti Tauragnų medikai – gydytojas Arvydas Paleckis ir slaugytoja Aldona Driukienė

Pastaruoju metu Lietuvos visuomenę sukrėtė netikėtos žymių žmonių mirtys. Skaudu, liūdna, tuo labiau, kad tokiu atveju pagalvojame ir apie save ar savo artimuosius. O gal suserga kiti, bet ne aš? Kaip matom – liga nesirenka. O juk reikia tiek nedaug – tik nueiti iki Tauragnų ambulatorijos ir paprašyti siuntimo į Utenos pirminės sveikatos priežiūros centrą (mums įprastčiau – į polikliniką).

Kalbėjausi su gydytoju Arvydu Paleckiu ir bendruomenės slaugytoja Aldona Driukienė. Keista buvo girdėti medikų žodžius, kad žmones reikia įkalbinėti (!) pasidaryti tyrimus, nes ne vienas į siūlymą išsitiirti atsako, kad jis esąs sveikas. Nekalbėsiu dabar apie tai, kad dažnas iš mūsų gal nesulaukė rimtos pagalbos Utenoje, gal ten gydytojai nenorėjo gilintis į mūsų bėdas, bet ar mes patys padarėm viską, kad išvengtume ligos? O gal gėda kalbėti apie onkologinius susirgimus? Žinoma, prieš daugelį metų vėžys nebuvo plačiai pa-

Pabaiga 7 psl.

Rūpinkimės sveikata patys

Pradžia 6 psl.

plitęs (sako, senoliai žolininkai net vaistų nuo vėžio nežinojo ir neturėjo), bet dabar, jei jau yra tokia baisi liga, tai bent užkirskim jai kelią. Tuo labiau, kad kai kuriuos tyrimus galima pasidaryti nemokamai. Mielieji tauragniškiečiai, net jei nieko ir neskauda, užėikite į Tauragnų ambulatoriją, ant jos durų didelėmis raidėmis išspausdintas sąrašas prevencinių programų ir pasidarykite tyrimus. O jei vietoje pagalba negalima (turiu galvoje moteris) – prašykite siuntimo į Uteną.

Gal paklausti ir apsispręsti jums padės gydytojo **Arvydo Paleckio** žodžiai. Paprasčiau jo atsakyti į tokius klausimus:

1. Kokios prevencijos programos šiuo metu paskelbtos?

2. Kiek Tauragnų seniūnijos gyventojų jomis pasinaudojo?

3. Ar siūlote šias programas, ar žmonės patys domisi?

4. Ką norėtumėte pasakyti tiems, kurie vis dar galvoja, kad suserga kiti, bet ne jie?

1. Valstybinė ligonių kasa prie Sveikatos apsaugos ministerijos skelbia prevencijos programą prieš šias sunkias ligas: gimdos kaklelio piktybinių navikų (30 – 60 metų moterims), krūties vėžio (50 – 69 metų moterims), priešinės liaukos vėžio (45/50 – 75 metų vyrams), širdies ir kraujagyslių ligų (40 – 55 metų vyrams ir 50 – 65 metų moterims). Programa yra tęstinė, vienus tyrimus reikia daryti kartą per 3 metus, kitus – kas metai. Vienas tyrimas yra nemokamas, nebent žmogus pagal amžių nepriklauso tai grupei, kuriai skirta prevencijos programa.

2. Prevencijos programa pasinaudojo maždaug 30% seniūnijos gyventojų, tai nėra didelis procentas. Aktyvesnės yra moterys, jos pačios labiau domisi. Vyrus, ypač dėl prostatos tyrimų, reikia aktyviai „gaudyti“. Sąlygos patikrinti yra visos, mes patys

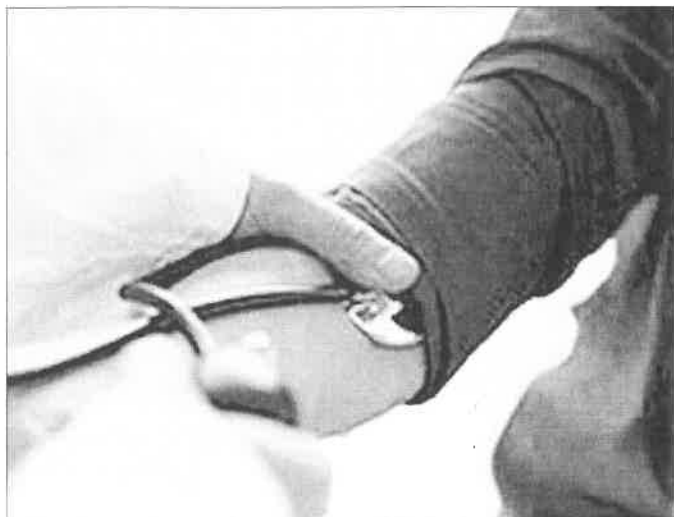
paimame kraujo, šaldome ir vežame į Uteną. Pirminis sumanymas buvo toks, kad žmonės patys turėjo vykti į rajoną, bet aktyvumas buvo labai nedidelis.

3. Apmaudu, bet kol kas mūsų visuomenėje pasitebimas neigiamas požiūris į onkologinius susirgimus. Jei pasveikstama po širdies ligų – tada eilėje prie gydytojo kabineto pacientai būtinai apie tai pasakoja, bet niekas nesigiria, jei pasveiko nuo vėžio, sako, kad gal nieko ir nebuvo. Statistika rodo, kad onkologinius susirgimus diagnozavus ankstyvoje stadijoje, pasveikti galima. Pravedamas trumpalaikis gydymas, jis tęsiasi pusę metų, o ir vaistai kompensuojami (kalba eina apie prostatos vėžį), todėl labai svarbu susirgimą nustatyti kuo anksčiau. Tauragnų seniūnijoje nustatyta keletas jau užleistos ligos atvejų, bet rasta ir susirgimų dar ankstyvoje stadijoje, todėl pasveikimo galimybė didesnė. Krūties vėžio atvejų neaptikta.

Bendruomenės slaugytoja **Aldona Driukienė** pasidžiaugė, kad nuo prevencijos programų pradžios jau pasitikrino apie 220 vyrų (jų kraujas tyrimams išvežtas į Uteną), o nuo lapkričio mėn. siuntimus tyrimams gavo ir maždaug 30 moterų (moterų, pasitikrinusių skaičius dar labai mažas!). Jei jau atėjau į ambulatoriją, tai paklausinėju ir apie tai, ar nesunku užsiregistruoti pas gydytoją, tuo labiau, kad ir Tauragnuose jau veikia naujovė – išankstinė registracija internetu. Štai ką papasakojo A. Driukienė: „Internetu užsiregistruoti jau galima antri metai. Mums tai labai patogiu – ateiname 7 val. ryto ir kompiuterio ekrane jau matome, kas pas mus šiandien ateis. Tik tų užsiregistravusių – vienas per savaitę. Žmonės dar neįprato prie šios paslaugos arba neturi kompiuterių ir internetinio ryšio. 70 – 80% pacientų registruojasi telefonu, o ir mes pratiname užsiregistruoti iš anksto. Likusieji ateina tada, kada jiems patogiu. Stengiamės priimti visus. Penktadieniais – žmonių iš Šeimaties, Daunorių, Vyžių diena, jie dažnai net neturi kuo pasiskambinti. Kas antrą trečiadienį važiuojame į Kirdeikius – ten irgi reikalinga gydytojo pagalba. Nepatenkintų, kad reikia palaukti eilėje, būna, ypač, jei iš anksto nepranešė apie atvykimą. Kartais sunku numatyti, kiek pacientas užtruks pas gydytoją, todėl dažnai eilę reikia koreguoti – gal atėjo karščiuojantis, o gal žmogus ilgai laukia ir nespės į autobusą“.

Dėkoju gydytojui Arvydui Paleckiui ir slaugytojai Aldonai Driukienei už atsakymus. Norėtusi, kad mažiau būtų sergančių, kad medikams beliktų tik pasikaitas skaityti, o kol taip nėra – padėkime ir patys sau, bent jau nemokamomis paslaugomis pasinaudokime.

Bronė Juknevičienė

Pavasario mintys

Štai ir vėl atėjo pavasaris. Vėl atbunda gamta, vėl „saulelė atkopsdama budina svieta“. Pavasaris – tai naujų, bet kasmet pasikartojančių darbų, planų, apmąstymų metas.

Sodai laukia genėjimo darbų. Bet prieš juos, kol dar nepilnai atsigavę medeliai, labai gerai iki šv. Velykų, užbaigti reikalingus skiepijimo darbus. Dabar pats geriausias laikas, nes, esant jaunam ir priešpilniam mėnuliui, pradeda atsigauti medelių šaknys, o medžių skysčiai aukštyn beveik nepajudėjo. Skiepai lauks ateinančių iš šaknų skysčių. Per pilnatį atsibunda ir stiebai, ir juose jau esantis poskiepis pradeda augti. Tai ypač svarbu slyvoms, taigi ir skiepyti reikia pradėti nuo jų, kol dar yra kelios palankios dienos.

Po skiepijimo – sodų genėjimo metas. Kiekvienas vaismedis gali išauginti tik tam tikrą kiekį vaisių. Išgenėjus bent ketvirtadalį ar penktadalį šakų, vaisių skaičius bus mažesnis, bet kiekvienas jų – didesnis, o bendras derlius liks toks pat, kaip ir negenėjus. Genėjimą geriausiai užbaigti iki žydėjimo, nes esant mažiau žiedų jų apdulkinimas bus geresnis. Bet užtat medaus gali būti mažiau. Tenka pasirinkti, ko daugiau laukiame.

Tikslinga ant medžių šakų pakabinti perpjautus plastmasinius butelius su dešimteriopai vandeniui atskiestomis nebetinkamomis maistui uogienėmis. Į juos surinksime daugybę kenkėjų. O tai irgi padidins derlių.

Tokia mano, jau daugiau nei penkiolikos sodininkavimo metų patirtis. O kaip malonu prigyjant skiepijams, augant vaisiams, paglostyti medelį, su juo pasikalbėti, palinkėti jam sveikam augti ir subrandinti derlių!

Kiti pavasario jausmai – iš mano gydytojiško darbo kasdienybės.

Su kokių džiaugsmu stebiu pralinksmėjusių sveikstančių ligonių veidus, laimingų akių spindesį. Kaip džiugu jausti žmogaus laimę, sustiprėjusią jo viltį, artėjantį pasveikimą.

Bet su skausmu širdyje išleidžiu ligonį, atsisakiusio mano gydymo, ar jį atidedančio vėlesniam laikui, ar nenorinčio vykti pas kitus specialistus, pas kuriuos siunčiu. Juk viską ir visada reikia padaryti laiku – neuždelsus ligos ir pasveikimas greitesnis.

Su gailėsčiu žiūriu į sveikus žmones, besinaudojančius maisto papildais, kurie jiems visiškai nereikalingi. Arba vaistais, kurie, atseit, padėjo jų pažįstamiems. Vienodos ligos nevienodai pa kenkia visiems žmonėms. Kiekvienam ligoniui reikia atrasti tik jam tinkančius vaistus. Ligonis žmogus ne mašina, kurią gamina pagal standartus, o savarankiškas gyvas organizmas, turintis tik jam vienam būdingą struktūrą ir galimybes. Taigi ir vaistai turi būti parenkami tik jam labiausiai tinkami. Nesuprantu, kodėl sveikam žmogui nepasitarus su gydytoju reikėtų vartoti vaistažolių arbatas, maisto papildus, vitaminus? Juk jie visi anksčiau ar vėliau sukelia visokiausius mažiau ar daugiau, bet nemalonių pašalinių reiškinių. Daug svarbiau – nekenkti organizmui.

Pažiūrėkime į rūkančiuosius: juk jie nelengvai uždirbtus pinigų sudegina savoje panosėje, o kaip „premiją“ už tai gauna ligas, pagreitintai priartinančias kapines. Rūkančiom moterim tos ligos ateina dvigubai greičiau nei

vyras. Svarbiausia, kad jos ateina visiems, be jokių išimčių. O rūkančioms merginoms, būsimoms motinoms, nikotinas paveikia genetinį organizmo mechanizmą ir joms net penkiasdešimt kartų dažniau, negu nerūkančioms, gimsta vaikai su įvairiais sklaidos trūkumais. Kuo kalti, merginos, jūsų būsimi vaikai, kad juos, dar negimusius, pasmerkiate kančioms ir vargams? O jūs pačios jau po poros rūkymo metų prarandate jaunatvišką veido grožį, ir jus visada jau laikys dviem trimis metais vyresnėmis, nei iš tiesų esate! Žinoma, kiekvienas pasiekia to, ko nori.

Ypač sunku, kai žmogus, buvęs rūkorius ar stiklelio mėgėjas, ateina prašydamas išgydyti ligas, kurios ir atsirado būtent dėl šių įpročių. Jų išgydyti nebeįmanoma. Galima tik sustabdyti jas, tik palengvinti būklę. Ir tai tik su sąlyga, jei atsisakys ir vienos, ir kitos ydos. Juk sugadinto ir žūstančio organo ar funkcinės sistemos niekas nebeatnaujins!

Tokių minčių, linksmų ir liūdnu, veikiamas, linkiu visiems gamtoje rasti daug džiaugsmo, laimės ir jokių būdu savo uždirbtų pinigų nemėtyti savo paties sveikatos gadinimui.

Būkite sveiki, brangūs Tauragniškiečiai, sulaukę pavasario džiaugsmų ir šv. Velykų!

Algimantas Bartkevičius

Apie sportinę veiklą

Kiekvieną trečiadienį nuo 17 val. Tauragnų kultūros centre susirenka tie, kurie mėgsta žaisti šachmatais ar padaužyti stalo teniso kamuoliuką. Norintys renkasi ir dažniau, dėl laiko visada galima susitarti su centro koordinatorė Jūrate Šinkūniene. O kiekvieną antradienį ir penktadienį nuo 19 val. mokyklos sporto salėje renkasi norintys pažaisti tinklinį. Laukiami visi.

Nuotraukose: Prie šachmatų lentos susimąstę Aleksandras Grigonis ir Žymantas Trimonis;

Stalo tenisą žaidžia Vaidas Petrauskas ir Povilas Šinkūnas.

Prasidėjo seniūnijų sporto turnyras. Jau vyko šaškių, šachmatų, stalo teniso, krepšinio varžybos. Nors mūsiškiams dar nepavyko iškovoti prizinių vietų, bet dėkojame visiems dalyviams, kurie nepagailėjo savo laiko (ir nervų!) ir garbingai atstovavo mūsų seniūnijai. Šaškėmis žaidė Vaidas Petrauskas, Bronė Sliesoriūnienė, Povilas Šinkūnas; stalo tenisą - Jurgita Pundziūtė, Povilas Šinkūnas, Bronius Tartilas; šachmatais - Aleksandras Grigonis, Jurgita Pundziūtė, Žymantas Trimonis; krepšinį - Karolis Grašys, Vaidas Petrauskas, Justinas Skliaustis. Dar laukia nemažai varžybų, tad visiems dalyviams linkime sėkmės ir gerų išpūdžių.

Vilniaus
knygų
mugė

Vilnius
Book
Fair

MOKYKLOJE

Vasario 21 dieną 6–9 kl. mokiniai važiavo į Vilniuje vykusią Knygų mugę. Mokiniams kelionė nekainavo, nes mokyklos direktorė Eugenija Kamarauskienė kreipėsi į istorinio klubo „Prūsa“ pirmininkę Mildą Janiūnaitę, kuri ir surado rėmėją - uteniškį Arvydą Vidžiūną. Nuoširdžiai dėkojame ir spausdiname mokinių atsiliepimus.

Knygų mugėje man patiko, nes knygos ir žurnalai buvo pigūs, o kai kurie ir nemokami. Buvo labai didelis pasirinkimas ir geros parodos. Labiausiai patiko nuotraukų paroda apie Afrikos gyventojus, parodoje buvo ne tik nuotraukų, bet ir afrikiečių buities įrankių bei ginklų.

Artūras Asmenavičius, 7 kl.

Knygų mugėje nusipirkau knygų, kurios man labai patiko. Buvo smagu, kad galėjau nusipirkti nebrangių knygų. Mačiau įžymių rašytojų. Man tik nepatiko, kad kai kurių rašytojų knygas pardavinėjo po litą ar du, man atrodo, taip įžeidžia rašytojus.

Laura Kučinskaitė, 7 kl.

Knygų mugėje buvau pirmą kartą, bet tikrai ja nenusivyliau. Man labai patiko. Tiek daug knygų vienoje vietoje dar niekada nemačiau. Man patiko knygų paroda paaugliams, nusipirkau nemažai grožinės literatūros. Grįžusi namo turėjau ką papasakoti

Pabaiga 10 psl.

Pradžia 9 psl.

namiškiams. Norėčiau apsilankyti mugėje dar ne vieną kartą.

Monika Lingytė, 7 kl.

Man patiko spausdinimo mašina, kuri spausdino visokius atvirukus ir galima buvo pasiimti nemokamai. Dar patiko viena knyga, kurią nusipirkau už vieną litą, tai knyga apie liūtus. Ir šiaip viskas labai patiko.

Tautvydas Žaunėrius, 7 kl.

Man Knygų mugėje nepatiko, nes aš nemėgstu knygų skaityti. Bet šiaip pasivaikščioti buvo įdomu, pasižiūrėti knygų, ten jų buvo visokiausių. Dar buvo įdomi paroda apie Afrikos žmones. Mačiau spausdinimo mašiną, buvo įdomu pasižiūrėti, kaip viskas veikia.

Marius Jackūnas, 8 kl.

Knygų mugėje man labai patiko. Buvo graži aplinka, daug naujų gerų knygų, gražių paveikslų. Labai patiko loterijos, kuriose galima kažką laimėti. Nusipirkau daug naudingų knygų, enciklopediją apie arklius. Gera, kad važiuojame, buvo įdomu ir linksma bei, žinoma, naudinga. Džiaugiuosi.

Ingrida Jučiūtė, 8 kl.

Man labai patiko Knygų mugėje, nes nusipirkau gražių knygų, prisirinkau daug skirtukų. Darbuotojai buvo labai malonūs, siūlė pirkti knygas patardami, kokios tinka mūsų amžiui.

Kristina Šyvytė, 8 kl.

Man patiko, kad darbuotojai mugėje buvo malonūs, davė dovanų. Išvyka buvo naudinga, nes galima nusipirkti knygų, kurios gali padėti mokytis. Patiko fotografijų paroda apie afrikiečius. Man Knygų mugėje viskas buvo labai įdomu, tikrai nenuobodu, norėčiau ir kitais metais nuvažiuoti, nes mugėje buvau pirmą kartą.

Dovilė Žaunėriūtė, 8 kl.

Aš pirmą kartą buvau Knygų mugėje. Man paliko didelį įspūdį: buvo daug žmonių ir labai daug knygų. Kai kurie rašytojai patys pardavinėjo knygas, dalyvavo daug knygų leidyklų, tarp jų buvo ir Utenos „Indra“.

Simonas Turlo, 9 kl.

Dešimt metų po Eugenijos Šimkūnaitės ženklų

Mokyklos direktorės Eugenijos Kamarauskienės rankose – gamtininkų centro dovanotas medis.

Kovo 11-oji buvo dvigubai svarbi diena Tauragnų mokyklos bendruomenei. Juk prieš dešimt metų mokyklai suteiktas Eugenijos Šimkūnaitės vardas. Šią dieną mokykla sulaukė būrio svečių. Dalyvavo svečiai iš Vilniaus E. Šimkūnaitės paramos ir labda-

ros fondo: Gražina Kadžytė, Birutė Karnickienė, Juozas Karnickas, Irena Vaivadienė. Atvyko viešnios iš Jaunųjų gamtininkų centro – Irena Pečiulienė, Sigutė Versockienė, Elvyra Klimkevičienė. Dalyvavo Utenos rajono švietimo ir sporto skyriaus vedėjas Antanas Panavas, vyr. specialistė Zita Mackevičienė, „Utenio“ korespondentė Genovaitė Šnurova, Marija ir Vidmantas Savickai, Tauragnų seniūnas Alvydas Danauskas. Mokiniai, mokytojai ir svečiai žiūrėjo filmuotą medžiagą apie mokyklos veiklą per dešimt metų, dalinosi mintimis apie tolesnį bendradarbiavimą.

Nuotraukose: Svečiams – moksleivių padarytos raganėlės;

Nuotraukoje: Tauragnų šaulių skyriaus nariai: Mantas Vadišius, Gaudentas Kavaliauskas, Matas Vijeikis, Linas Danauskas, Edgaras Montvila, Artūras Asmenavičius, Kęstutis Klimas.

Tauragnuose įsikūrė šaulių organizacijos skyrius, kur vaikinai įdomiai praleidžia laisvalaikį. Apie tai kalbamės su šios veiklos įkvėpėju ir organizatoriumi deivintoku LINU DANAUSKU.

Esi Šaulių sąjungos narys. Kaip juo tapai? Kas paskatino?

Tokia jau mano prigimtis, seniai mane traukia prie tokių dalykų. Dar mažesnis būdamas po miškus ląksčiau, ginklus pažinojau. Daug sužinojau iš interneto, taip pat iš senelio ir tėtės. Šią vasarą dalyvavau šaulių stovykloje Svėdasuose, išbuvau dvi savaites, labai patiko. Stovykloje rengiami naktiniai žygiai, keliaujam su baidarėm, būna įvairūs mokymai (kaip užsimaskuoti, kažką surasti, išardyti ir sudėti šautuvą). Čia man ir pasiūlė būti šauliu. Būna užsiėmimai Utenoje, Šaulių namuose, kartais ateina karininkai, moko įvairių dalykų. Per atostogas važinėju į Ruklą, čia vyksta vadų – instruktorių mokymai. Važiuosiu ir per vasaros atostogas.

Kaip kilo sumanymas Tauragnuose susiburti į tokį būrelį?

Kiek būrelyje narių? Kokia pagrindinė jūsų veikla?

Su pusbroliu Augustu sugalvojom surinkti skyrių, taip ir padarėm. Augustas gyvena Vilniuje, bet kiekvieną savaitgalį atvažiuoja į Tauragnus. Veiklose dalyvauja mano klasės draugai Edgaras ir Gaudėntas, septintokai Artūras, Kęstutis, Matas ir šeštokas Mantas. Susirinkę mokomės taktinių dalykų, rikiuotės, drausmės, kaip naudotis žemėlapiu ir kt. Turim nusipirkę specialius kamufliažinius drabužius. Utenos šaulių sąjunga davė batus ir amunicinius diržus.

Kodėl jūsų tarpe nėra mergaičių?

Mes joms nesiūlom ir nesiūlysim dalyvauti. Manau, kad tai ne mergaičių užsiėmimas, su jomis tik vienas vargas. Aišku, jei kuri labai norėtų ir vykdytų visus reikalavimus, tai gal priimtume.

Kokios pagalbos norėtumėte iš suaugusių?

Būtų gerai, jei kas padėtų parašyti kokį projektą, gal galėtume nusipirkti neštuvų, palapinių ir

kitų daiktų. Jų labai reikia vasarą, kada einame į žygius.

Mintimis pasidalino ir Lino „bendražygiai“.

Edgaras Mostvila. Man pasiūlė dalyvauti Linas. Tokia veikla man patinka, mėgstu žiūrėti karinius filmus. Ateityje žadu kariuomenėje tarnauti savanoriu. Mūsų nedaug, bet ne kiekvienas ir gali lankyti, reikia laikytis drausmės, nepraleidinėti užsiėmimų. Buvo tokių, kurie pradėjo, bet metė.

Matas Vijeikis. Man viskas įdomu. Jau dalyvavau šaudymo varžybose Vyžuonose, kurios buvo skirtas buvusiam LŠS vadui pulkininkui P. Saladžiui atminti. Šaudėme iš orinių šautuvų. Buvo apie 25 dalyvius, mums gerai sekėsi, Linas užėmė trečią vietą, o aš buvau ketvirtas. Patinka veikla, Tauragnuose turime išsikasę bunkerį, labai gerai užmaskuotas, lengvai nerastumėte. Vasarą planuoju dalyvauti šaulių stovykloje.

*Kalbėjosi
Danguolė Grabauskienė*

NAUDINGI PATARIMAI KAMBARINĖS GĖLĖS

Iš eli.lt tinklalapio

Kada laistyti? Apie tai pasako pačios gėlės, tik reikia išmokti suprasti jų kalbą. Pabelskite į kambarinių gėlių vazonėlio šoną: jei garsas duslus - tai gėlių dar laistyti nereikia. Bet jeigu skardus - jau reikia.

Nepadauginkite! Neperlaistykite kambarinių gėlių. Vandeni, kurio gėlė nesugėrė per 2-3 valandas, išpilkite iš lėkštės, esančios po vazonu. Nuo per didelės drėgmės supūva jaunos augalo šaknelės.

Duokite pieno! Patalpose su centriniu šildymu oras būna labai sausas, todėl gėles specialiai pa-

maitinkime - kartą per mėnesį palaistykite pienu.

Taip pat žiemą jas retkarčiais apipurškite kambario temperatūros vandeniu, o tarp gėlių pastatykite dubenėlį su vandeniu.

Gėlės mėgsta kavą! Neiškirkime vandens, kuriame (be druskos!) virė kiaušiniai, o taip pat kavos ar arbatos likučių. Jais palaistykite gėles - šiuose skysčiuose yra daug naudingų medžiagų. Taip pat gėlės gerai augs, jei kartais jas palaistysime vandeniu, kuriame virė daržovės.

Nuimkite nuo palangių! Išvykdami, nepalikite gėlių ant palangių, - perkeltkite jas į šviesią, bet tiesioginių saulės spindulių nepasiekiamą vietą. Kambaryje pastatykite kelis dubenius su vandeniu. Prieš pat išvykdami vazonėlius įstatykime į gilią lėkštę ar dubenį su vandeniu.

Jei išvykstate savaitei, gėles gausiai palaistykite. Gėles apdenkite celofaniniais maišeliais, - tik neužmirškite pradurti skylių, kad įeitų oras. Vazonėlius galite sustatyti į drėgnas durpes. Taip paruoštas gėles nelaistant galima laikyti dvi savaites.

Parinkta iš interneto

TRUMPAI

Kovo 15 dieną aktyviausi bendruomenės nariai ir rėmėjai važiavo į Vilnių, kur Mažajame dramos teatre žiūrėjo Mariaus Ivaškevičiaus spektaklį „Madagaskaras“. Režisierius Rimas Tuminas. Kelionę ir dalį bilietų kainos dengė Tauragnų krašto bendruomenė ir Tauragnų Žiniuosnės klubas (iš surinktų dviejų procentų pajamų mokesčio sumos).

Iki kovo 20 dienos 2 procentus pajamų mokesčio už 2007 metus mūsų bendruomenei jau pervadė 30 žmonių. Dėkojame jiems ir primename, kad norintys pervesti du procentus pajamų mokesčio tai gali padaryti iki gegužės mėnesio.

Tauragnų krašto bendruomenė dabar turi 75 tikruosius narius. Tiek žmonių jau sumokėjo nario mokestį (5 litus) už 2007 metus. Tie, kurie dar nesusėję ir norite sumokėti, kreipkitės į Valdą Žebelienę.

Utenos rajono savivaldybė finansavo Bendruomenės pilietinio ugdymo projektą „Atrask. Pažink. Išsaugok.“ Projekto vykdymui skirta 1000 litų. Rengė Bronė Juknevičienė.

O bendruomenės projektui „Rūpinkimės sveikata patys“ skirta 2150 litų. Projektas finansuotas iš privalomojo sveikatos draudimo lėšų. Ruošė Danguolė Grabauskienė.

Taip pat savivaldybė 2000 litų parėmė Tauragnų kultūros centro veiklą 2008-aisiais metais. Veiklos projektą ruošė Jūratė Šinkūnienė. Projekto „100-čio šventė nuo pirmo lietuviško spektaklio Tauragnuose“ įgyvendinimui skirta 3000 litų. Projektą ruošė Vygantas Varneckas. Savivaldybė taip pat skyrė 10 000 litų Tauragnų parapijos namų stogo remontui.

Šiais metais savivaldybė nefinansuoja mūsų laikraščio leidybos. Ieškome rėmėjų! Kol jų nesuradome, laikraštis, norintiems jį įsigyti, kainuos apie du litus.

Balandžio 18 dieną Utenos komunalininko mašina Tauragnuose surinks stambiagabaritinės atliekas.

Nuotraukos Danguolės Grabauskienės, Aldonos Kirkienės, Ingos Šaučiūnienės, Žymanto Trimonio.
Paruošė Danguolė Grabauskienė

Maketavo ir spausdino UAB „Utenos Indra“